

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/252/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210370
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4611210370.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS, a. s., Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zast. JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na vršku 12, proti odporcom: 1. G. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., M. XXX/XX, t. č. X. X. G., P. O. K., 2. O. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. 15, o zaplatenie 819,23 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 1. júna 2012 č. k. 6C/76/2012-42, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania m e n í tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporcom v 1. a 2. rade sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 819,23 eura s 9% úrokom z omeškania ročne od 10. 07. 2009 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie, čo do zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 51,86 eura za každý začatý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom apríl 2009 až do zaplatenia, a čo do zaplatenia paušálnej náhrady nákladov vo výške 199,16 eura, zastavil. Navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok v kolkových známkach vo výške 42,37 eura a to cestou Daňového úradu Bratislava. Odporcom v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 426,75 eura a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 544 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa, čo do zaplatenia sumy 819,23 eura, je dôvodný, pretože medzi navrhovateľom a odporcami bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni v 1. rade ako dlžníkovi úver, ktorý sa táto zaviazala uhrádzať v 13 mesačných splátkach po 128,93 eura a tiež sa zaviazala uhradiť poplatok za správu úveru vo výške 674,17 eura, spolu sumu 1.669,99 eura, z ktorej bolo uhradené odporcami 850,76 eura. Rozdiel potom predstavuje 819,23 eura. V tejto časti súd návrhu navrhovateľa považoval za dôvodný a rozhodol tak, že zaviazal oboch odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 819,23 eura s príslušenstvom. V ostatnej časti, čo do zmluvnej pokuty a zmluvnej paušálnej náhrady, zobral navrhovateľ návrh späť, konanie v tejto časti bolo zastavené. O vrátení súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 Zák. č. 71/1992 Zb. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 49 eur a titulom odmeny právneho zástupcu za zastupovanie za 3 hlavné úkony po 51,45 eura, 2x režijný paušál po 7,41 eura, 1x režijný paušál po 7,63 eura, titulom náhrady cestovného na pojednávanie konané dňa 01. 06. 2012 z Bratislavy do Topoľčian a späť vo výške 61,67 eura, náhrad za stratu času za 6 polhodín po 12,73 eura, čo predstavuje 76,32 eura. Odmena advokáta, výdavky, cestovné a náhrada straty času predstavuje 314,79 eura zvýšená o 20% DPH, t.j. o 62,96 eura,

predstavuje potom sumu 377,75 eura. Spolu trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 49 eur a titulom odmeny právneho zástupcu za zastupovanie vo výške 377,75 eura potom predstavujú sumu 426,75 eura.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odporkyňa v 1. rade odvolanie, proti výroku súdu o trovách konania, odôvodniac ho tým, že v rozsudku jej bola určená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vo výške 426,75 eura. Jej mesačný príjem predstavuje sumu 377,30 eura, pričom v zariadení, v ktorom je momentálne ubytovaná, je povinná platiť mesačnú úhradu vo výške 264,84 eura. Po zaplatení tejto úhrady jej na ostatné životné potreby zostáva 112,46 eura. Z tejto sumy nie je schopná zaplatiť jednorázovo náhradu trov konania vo výške 426,745 eura. Preto v prípade, ak bude musieť predsa len požadovanú sumu zaplatiť, s čím nesúhlasí, žiadala o splátkový kalendár.

Navrhovateľ k odvolaniu odporkyne v 1. rade uviedol, že odporkyňa v odvolaní neuviedla žiadne relevantné dôvody. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s príslušnými právnymi predpismi, vykonal potrebné dokazovanie a na jeho základe vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti. Poukázal na správanie odporkyne, kde najskôr uviedla, že predmetnú zmluvu o úvere nepodpísala a navrhovala v konaní vypočúť obchodnú zástupkyňu, ktorá bola prítomná pri uzavieraní zmluvy. Neskôr na pojednávaní, kedy bola predvolaná aj obchodná zástupkyňa, sa odporkyňa nedostavila a neospravedlnila sa. Navrhovateľ sa na pojednávanie dostavil a riadne si uplatnil náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne v 1. rade je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania, podľa § 220 OSP zmenil.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcov zaplata sumy 819,23 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z 819,23 eura od 10. 07. 2009 až do zaplata, zmluvnej pokuty vo výške 51,86 eura za každý začatý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom apríl 2009 až do zaplata, zmluvnej paušálnej náhrady nákladov vo výške 199,16 eura a náhrady trov konania. V priebehu konania vzal navrhovateľ návrh v časti zaplata zmluvnej pokuty vo výške 51,86 eura za každý začatý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom apríl 2009 až do zaplata a čo do zmluvnej paušálnej náhrady nákladov vo výške 199,16 eura späť, preto súd prvého stupňa konanie v tejto časti zastavil. V ostatnej časti bolo návrhu navrhovateľa vyhovené a napadnutým rozsudkom boli odporcovia v 1. a 2. rade zaviazaní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 819,23 eura s 9% úrokom z omeškania ročne od 10. 07. 2009 až do zaplata, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcom v 1. a 2. rade bola uložená tiež povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 426,75 eura, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavini, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V danej veci súd prvého stupňa o trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku sumu vo výške 49 eur a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 377,75 eura. Odvolací súd však po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní o trovách konania nezohľadnil aj skutočnosť, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal aj zaplatenia sumy 51,86 eura za každý začatý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom apríl 2009 až do zaplatenia (návrh bol podaný dňa 14. 12. 2011, teda ku dňu podania návrhu sa navrhovateľ z tohto titulu domáhal zaplatenia sumy 1.711,38 eura = 33 mesiacov x 51,86 eura) a zmluvnej paušálnej náhrady nákladov v sume 199,16 eura, pričom po späťvzatí návrhu navrhovateľom v tejto časti súd prvého stupňa konanie v tejto časti zastavil. Keďže navrhovateľ neuviedol dôvod späťvzatia návrhu, platí, že k zastaveniu v tejto časti došlo zavinením navrhovateľa, preto by mal podľa § 146 ods. 2 OSP znášať trovy v zastavujúcej časti. Keďže o trovách konania v zastavujúcej časti nebolo rozhodnuté samostatne, potom platí, že navrhovatelia majú nárok na trovy konania vo vyhovujúcej časti a odporcovia v zastavujúcej časti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania, podľa § 220 OSP s použitím § 142 ods. 2 OSP zmenil tak, žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešným odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože odporkyňa v 1. rade trovy odvolacieho konania priznať nežiadala a odporcovia v 2. rade v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.